

Arrest

nr. 306 075 van 3 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. VAN DER LINDEN
Steenweg op Antwerpen 48
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2024.

Gelet op arrest nr. 300 663 van 26 januari 2024 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 23 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS, die *loco* advocaat N. VAN DER LINDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 14 maart 2022 binnenkwam, diende op 16 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 15 juni 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 20 juni 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 30/07/2021

Overdracht CGVS: 10/06/2022

U had een eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 24 januari 2023 van 8.52 uur tot 13.04 uur. U werd bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is en uw advocaat, Meester Van Der Linden Nele. U had een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS op 2 april 2023 van 09.00 uur tot 11.16 uur. U werd eveneens bijgestaan door een tolk die de Somatische taal machtig is en uw advocaat meester Van Der Linden Nele.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Ashraf-clan te behoren. U bent geboren op [...] januari 1995 in Mogadishu en verhuisde tijdens uw eerste levensjaar naar de stad Sablale gelegen in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle.

Na het overlijden van uw ouders woonde u er samen met uw twee zussen. U ging naar school en werkte elke donderdag in de winkel van uw oom langs moederszijde die gelegen was in de stad. Op 19 december 2019 huwde u met H.S.M. Het huwelijk werd geregeld door haar vader en uw oom. Echter na het overlijden van de vader van H. vroegen jullie de scheiding aan omdat haar broer tegen jullie huwelijk was. U scheidde van haar op 15 juni 2020. Toen u op 20 juni 2020 naar de winkel ging om een kom te gaan halen stond uw buurmeisje, F.A.A., in uw winkel. Jullie wisselden jullie telefoonnummer uit, belden elkaar dagelijks en startte kort na jullie ontmoeting in het geheim een relatie met elkaar. Op 1 augustus 2020 lag u ziek in bed en kwam F. u thuis bezoeken. Zij kroop bij u in bed toen er plots vijf leden van Al-Shabaab de kamer binnenkwamen en jullie begonnen te slaan. Jullie werden naar buiten gebracht waar jullie buurvrouw stond en de leden van AlShabaab opdroeg om jullie te doden omdat jullie "zina" (seksuele gemeenschap tussen een man en een vrouw die ongehuwd zijn) hadden gepleegd. U besepte op dat moment dat zij diegene was die Al-Shabaab op de hoogte had gebracht van F.'s bezoek. Jullie werden beiden overgebracht naar de post van Al-Shabaab waar jullie werden vastgehouden in aparte kamers. U kreeg te horen dat u ervan verdacht werd geld te krijgen van Europese en Amerikaanse organisaties om slecht gedrag te verspreiden. Op 5 augustus 2020 werd u veroordeeld tot de doodstraf. Uw executie zou plaatsvinden op 15 augustus 2020. Op 11 augustus 2020 slaagde u erin te ontsnappen uit de gevangenis terwijl er een schietpartij aan de gang was tussen verschillende leden van Al-Shabaab. U reisde naar uw oom in Mogadishu en de volgende dag reisde u door naar Garowe (Puntland).

Op 15 augustus 2020 verliet u Somalië en reisde u naar Ethiopië (Addis Abeba) waar u 10 maanden verbleef. Op 28 mei 2021 werd u gearresteerd door de politie en kreeg u een bevel om het land te verlaten binnen de 11 dagen. Op 7 juni 2021 reisde u Hargeisa (Somaliland). U werd bedreigd door Al-Shabaab en besloot om op 11 juni 2021 opnieuw naar Ethiopië te reizen. U verbleef daar 6 maanden en reisde daarna naar Kenia (Nairobi) waar uw oom langs moederzijde op dat moment ook aanwezig was. Via een smokkelaar kon hij een visum voor u regelen naar Oekraïne. Aangezien het voor u niet mogelijk was om vanuit Kenia naar Oekraïne te reizen moest u terugkeren naar Somalië. Op 12 januari 2022 keerde u terug naar Garowe. Ook vanuit Garowe leek het niet mogelijk om naar Oekraïne te reizen. U besloot op 22 januari 2022 naar Mogadishu te reizen om van daaruit het land te proberen verlaten maar ook dit lukte niet. Uiteindelijk besloot u op 23 januari 2022 om naar Hargeisa reizen en slaagde u er in om 15 februari 2022 naar Oekraïne te reizen. U kwam aan in Oekraïne op 16 februari 2022 en diende daar een verzoek om internationale bescherming in. Omwille van de oorlog in Oekraïne besloot u het land te verlaten. U reisde via Polen en Duitsland naar België. U kwam aan in België op 14 maart 2022 en diende op 16 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw Somalisch paspoort voor.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al-Shabaab en problemen te krijgen met de broer van uw ex-vrouw, H.S.M.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U slaagde er niet in het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten. Noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u wel degelijk een geheime relatie had met F.A.A. Er kunnen namelijk zowel tijdens het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud geen elementen gedetecteerd worden die een huwelijk tussen jullie beiden, met inachtneming van de Somalische tradities, in de weg zouden staan. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat jullie beiden tot de Ashrafclan behoorden, dat F. ongehuwd was en dat u verklaart voor de start van jullie relatie reeds gescheiden te zijn geweest (CGVS I, p. 4). Daarnaast maakt u ook geen melding van familieleden die bezwaar zouden hebben tegen jullie huwelijk. Meer zelfs, u verklaart dat u een zeer goede relatie had met de vader van F. Hij was als een vader voor u en jullie zagen elkaar regelmatig in de moskee (CGVS II, p. 11). Bijkomend verklaart u ook nog dat F. er op stond te huwen in Barawe in het bijzijn van haar familie (CGVS I, p. 4 en 21). U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd om welke reden jullie er dan toch voor gekozen hebben om jullie relatie geheim te houden, slaagt u er niet in hiervoor een afdoende verklaring te geven. U geeft namelijk een ontwijkend antwoord en zegt dat jullie nog niet gehuwd waren. Jullie dachten er enkel over na om te huwen (CGVS I, p. 21). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd om welke reden u haar vader niet op de hoogte hebben gebracht van jullie huwelijksplannen aangezien u verklaart een goede relatie met hem te hebben antwoordt u dat u niet wist dat deze man de vader van F. was (CGVS II, p. 11). Deze verklaring overtuigt niet. Het lijkt zeer onwaarschijnlijk dat u niet zou geweten hebben wie de vader is van het meisje waarmee u wilde huwen of dat u er niet naar gevraagd zou hebben en dit meer bepaald omdat de familie geen onbelangrijke rol speelt bij het regelen van een huwelijk. De Somalische traditie schrijft echter voor dat het koppel de toestemming moet vragen aan de vader of de voogd van het meisje.

Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat (seksuele) relaties buiten het huwelijk taboe zijn binnen de Somalische context en het islamitisch geloof dat jullie beiden aanhangen (CGVS I, p. 4; CGVS II, p. 10). Binnen het huwelijk is "eer" namelijk een belangrijk begrip. Het is de plicht van de vrouw om de familie-eer in stand te houden. Het huwelijk is uiterst belangrijk en maagdelijkheid is een beslissende factor voor het waarborgen en behouden van de familie-eer. Het lijkt dus al eerder onwaarschijnlijk dat F. de keuze zou gemaakt hebben om niemand van haar familie op de hoogte te brengen van haar huwelijksplannen als daartoe geen ernstige redeneren zijn en zelfs het initiatief zou genomen hebben om intiem te zijn met u vooraleer het huwelijk was voltrokken. Daarnaast wordt de zina, seksuele gemeenschap tussen een man en een vrouw die ongehuwd zijn, ook als een grote zonde beschouwd binnen de Islam en streng bestraft door Al-Shabaab. Rekening houdend met bovenstaande informatie kan er gesteld worden dat het onwaarschijnlijk lijkt dat jullie ervoor gekozen zouden hebben om jullie relatie geheim te houden en intiem te zijn met elkaar aangezien de gevolgen, wanneer dit aan het licht zou komen, onafzienbaar zijn. U geconfronteerd met deze bedenking verklaart u dat u er niet over nagedacht heeft. Het was niet uw plan maar het gebeurde plots. Daarnaast verklaart u dat u ook niet had gedacht dat iemand het zou doorvertellen. Dit is echter geen afdoende verklaring. Het lijkt onwaarschijnlijk dat u zich niet bewust geweest zou zijn van de mogelijke gevolgen. U verklaart namelijk dat het volgens de Sharia niet toegelaten is om een persoon van het andere geslacht, waarmee u niet gehuwd bent, 's avonds te ontmoeten. Enkel overdag en dit met de nodig afstand. Daarnaast verklaart u ook dat Al-Shabaab aanwezig was in de stad en indien u betrappt zou worden bij het overtreden van deze regel u in de problemen zou komen (CGVS II, p. 11). Hierdoor kan er vastgesteld worden dat u wel degelijk goed op de hoogte was van de risico's die er verbonden waren aan jullie daden.

Tevens kunnen er aangaande de door u geschetste ontsnapping uit de gevangenis een aantal vaststelling gedaan worden die afbreuk doen aan de waarschijnlijk van uw verklaringen hierover. Eerst en vooral slaagt u er niet om heldere verklaringen af te leggen over de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in de gevangenis op het moment van uw ontsnapping.

U verklaart namelijk dat leden van Al-Shabaab de gevangenis zijn binnengevallen, dat er een schietpartij was en dat ze drie van hun eigen leden, die er opgesloten zaten, hebben bevrijd. U gevraagd om welke reden Al-Shabaab zijn eigen leden opsluit verklaart u dat deze personen een opdracht weigerden uit te voeren, maar dat andere Al-Shabaableden het niet eens waren met hun opsluiting.

Daarnaast verklaart u ook dat het wel vaker gebeurde dat Al-Shabaableden onderling ruzie hadden (CGVS I, p. 21; CGVS II, p. 13). U gevraagd naar meer details kan u deze niet geven. U vertelt dat u pas later, toen u in Garowe was, gehoord hebt van uw zussen dat het leden waren van Al-Shabaab die de gevangenis zijn binnengevallen. U gevraagd hoe uw zussen deze informatie verkregen hebben, antwoordt u dat ze schoten gehoord hadden en dat ze het in de ochtend te weten zijn gekomen. U gevraagd wat uw zussen u precies

verteld hebben antwoordt, verklaart u dat ze u enkel hebben verteld dat de leden van Al-Shabaab onderling ruzie hadden (CGVS II, p. 13). U gevraagd naar voorbeelden van momenten waarop leden van Al-Shabaab ruzie hadden kan u deze niet geven. Het enige wat u kan vertellen is dat u op de radio gehoord hebt dat ze onderling aan het vechten waren op het platteland (CGVS II, p. 14). Deze verklaringen overtuigen niet. Aangezien u beweert dat er vaker onenigheid was tussen Al-Shabaableden en dat dit leidde tot gewelddadige confrontaties kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hierover meer informatie zou kunnen geven. Daarnaast kunnen ook uw verklaringen over de omstandigheden van uw ontsnapping niet overtuigen. U verklaart namelijk dat u er in geslaagd bent te ontsnappen uit de gevangenis omdat de Al-Shabaableden een deur lieten openstaan toen ze de drie mannen kwamen bevrijden. U gevraagd om welke reden ze u de kans gaven om te ontsnappen verklaart u dat dit niet hun intentie was. Ze wilde namelijk enkel de drie mannen bevrijden. U gevraagd om welke reden ze dan de deur lieten openstaan verklaart u dat ze snel wilden vertrekken omdat ze schrik hadden (CGVS II, p. 13). Dit is echter geen afdoende verklaring. Het lijkt onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab zo nonchalant te werkt zou gaan.

Tot slot bent u er ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u wel degelijk problemen hebt ervaren met de broer van uw ex-vrouw H. Eerst en vooral moet er vastgesteld worden dat u deze problemen niet ter sprake hebt gebracht op de DVZ terwijl er u expliciet gevraagd werd naar de redenen waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 4 en 5). Uw verklaring dat ze op de DVZ onvoldoende tijd hadden om alles te noteren en u vertelden dat u alles kon vertellen tijdens het tweede interview is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen voor de DVZ, die immers mede aan de basis liggen voor uw vlucht uit uw land van herkomst en dus ook aan de grondslag ligt van uw vrees (CGVS I, p. 20).

Ook uw verklaringen over de problemen met de broer van H. overtuigen niet. U gevraagd naar de problemen die u gekend hebt met hem verklaart u dat hij tegen jullie huwelijk was en dat hij aandrang op een scheiding. Hij zei namelijk dat u zijn vader misleid had en dat een huwelijk tussen een persoon van die behoort tot de Ashraf-clan en een persoon die behoort tot de Ayr-clan niet toegelaten was. U gevraagd wie het huwelijk tussen u en H. dan had geregeld verklaart u dat u om haar hand was gaan vragen bij haar vader, dat hij akkoord ging en uiteindelijk het huwelijk geregeld heeft. Deze verklaringen overtuigen echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat de vader van H. zo gemakkelijk akkoord zou gegaan zijn met jullie huwelijk indien een huwelijk tussen een persoon die behoort tot de Ayr-clan en een persoon die behoort tot de Ashraf-clan sociaal onaanvaardbaar zou zijn geweest in de Somalische samenleving die gedomineerd wordt door het clansysteem. U gevraagd om welke reden jullie huwelijk een probleem was voor de broer van H. terwijl het duidelijk geen probleem leek te zijn voor haar vader antwoordt u naast de kwestie en stelt dat de zoon niets te zeggen had zolang haar vader in leven was. U gevraagd om welke reden een huwelijk tussen een persoon die behoort tot de Ashraf-clan en een persoon die behoort tot de Ayr-clan niet is toegelaten moet u toegeven dat het huwelijk eigenlijk wel is toegelaten maar dat de broer van H. hieromtrent, door drie andere verwanten, waarvan u niet lijkt te weten wie ze zijn, werd misleid (CGVS II, p. 8 - 9). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat de broer van H. zich liet misleiden door verwanten van hem. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nooit problemen hebt gekend met de familieleden van H. (CGVS II, p. 9). Bovendien speelt het clansysteem een cruciale rol in de Somalische samenleving waardoor er redelijkerwijs van de broer van H. kan verwacht worden dat hij kennis heeft over het clansysteem en de hiermee gepaard gaande regels en gebruiken. Daarnaast bent er u ook niet in geslaagd om uw vrees ten aanzien van H.'s broer aannemelijk te maken. U gevraagd naar uw vrees ten aanzien van hem antwoordt u dat hij u telefonisch bedreigde met de dood (CGVS II, p. 8 - 9). U gevraagd of u ooit fysiek benaderd heeft, antwoordt u ontkennend (CGVS II, p. 9). U gevraagd om welke reden hij u nog bedreigde nadat u gedaan had wat hij u gevraagd had, namelijk scheiden van zijn zus antwoordt u dat hij gefrustreerd was omdat hij u met hem gediscussieerd had over de scheiding en niet meteen gedaan had wat hij vroeg (CGVS II, p. 9). Deze verklaringen overtuigen echter opnieuw niet. Als de broer van H. u daadwerkelijk wilde doden zou er redelijkerwijs verwacht worden dat hij hiertoe reeds concrete actie zou ondernomen hebben aangezien hij in uw buurt woonde en over een vuurwapen beschikt. Dit gebeurde echter niet. Zelfs niet toen u tot vijfmaal toe zijn telefonische oproep genegeerd had (CGVS II, p. 9).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen met Al-Shabaab en de broer van uw ex-vrouw H., zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Uw paspoort dat u neerlegt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, wijzigt niets aan de gemaakte vaststellingen. Hiermee toont u louter aan naar welke plaatsen u allemaal bent gereisd in de periode van 1 januari 2018 tot uw vertrek naar Europa en dat u over de Somalische nationaliteit beschikt, wat door het CGVS niet in vraag wordt gesteld. Het paspoort kan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met Al-Shabaab en de broer van H. niet herstellen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers uit Somalië krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia

Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20230321.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab, die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mogadishu via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het

leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023 en COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023), blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De nieuwe president, Hassan Sheikh Mohamud, duidt na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten starten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de regio's Hiraan, Bay, Bakool, Galgaduud en Middle Shabelle. Al-Shabaab antwoordt met een toename van terreuraanvallen, ook in Mogadishu.

Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. ACLED registreert een totaal van 368 incidenten in Mogadishu, waarvan 240 incidenten als battles worden genoteerd. Het merendeel hiervan zijn wapenfeiten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten. ACLED registreert ook schietpartijen tussen soldaten en politieagenten en tussen de veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (autobommen en zelfmoordvesten), granaat-, raketgranaat- en morteraanvallen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat het geweld in Mogadishu voornamelijk schietincidenten zijn, waaronder hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moorden en terreuraanslagen uit tegen onder meer overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidsdiensten, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten, zakenlui, hotels, politiekantoren, controleposten, het ministerie van Onderwijs, militaire infrastructuur en aan het drukke kruispunt KM4. ACLED registreert ook terreurgeweld waar ISS vermoedelijk verantwoordelijk voor is. Naast deze terreurgroepen zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld.

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust geviséerd (bijvoorbeeld ambtenaren, zakenlui, politieagenten off duty) of worden als nevenschade slachtoffer van het geweld (voorbijgangers bij een bomexplosie of hotelgasten tijdens een AS-aanval). ACLED registreert voor de categorie violence against civilians in totaal 54 burgerdoden voor 58 incidenten. Bijna alle incidenten zijn gerichte moorden met een vuurwapen waarvan het motief niet altijd is gekend. Al-Shabaab eist het merendeel van deze incidenten op. Het geweld dat ACLED noteert onder explosions/remote violence telt 202 doden, de meerderheid burgers, voor 70 incidenten. Tijdens de verslagperiode voert al-Shabaab in de hoofdstad drie ernstige aanslagen uit. De dubbele bomaanslag op het ministerie van Onderwijs in oktober 2022 is de tweede zwaarste aanslag ooit in de hoofdstad. Er komen minstens 120 mensen om het leven, waarvan de meerderheid burgers, en meer dan 300 mensen raken gewond.

Van de in totaal 1.123.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR tussen juli en 31 december 2022 246.000 nieuwe ontheemden naar de regio Benadir. De droogtesituatie vormt de voornaamste reden voor ontheemding. Anderen vluchten omwille van veiligheidsredenen. Benadir vangt met 40 % van het totale aantal het hoogste aantal ontheemden op in het hele land.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel besloten te worden dat er niet gesteld kan worden dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 zodanig is gewijzigd dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Mogadishu vestigt.

Uit uw verklaringen blijkt in ieder geval dat u en uw familieleden op de financiële steun van uw oom uit Mogadishu kunnen rekenen en dat uw banden met Mogadishu sterker zijn dan u laat uitschijnen.

Uw oom langs moederszijde, die zijn hoofdverblijfplaats in Mogadishu heeft, lijkt een bemiddeld man te zijn die uw en uw familie al lange tijd ondersteunt. U verklaart namelijk dat hij sinds januari 2017 actief is als handelaar in Mogadishu en de eigenaar is van een winkel gelegen in de stad Sablale (CGVS I, p. 7 en 20). Aangaande zijn activiteiten als handelaar verklaart u dat hij kledij importeert vanuit Jemen (Mukalla). De kledij wordt verscheept naar Bosaso (Puntland) waarna het per vliegtuig naar Mogadishu wordt overgebracht. Daarna wordt de kledij verkocht aan kleinere handelaars die het op hun beurt aan de klant brengen (CGVS I, p. 20; CGVS II, p. 5 – 6). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen ook dat u een actieve rol speelde in de handelsactiviteiten van uw oom. Zo baatte u de winkel uit in Sablale en ontving u daarvoor een loon. Ook hielp u uw oom bij zijn professionele activiteiten in Mogadishu en Bosaso (CGVS I, p. 7 - 8; CGVS II, p. 6). Tot slot blijkt ook uit verklaringen dat uw oom diegene is die sinds uw vertrek voorziet in het levensonderhoud van uw zussen die in Barawe wonen en dat u hij uw reis naar Europa financierde (CGVS I, p. 9, 20 en Verklaringen DVZ, vraag 31).

Bijkomend moet worden opgemerkt dat u uw familiaal netwerk in Mogadishu lijkt te willen verbergen. U biedt immers geen zicht op de huidige verblijfplaats van uw oom. Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan de door u aangehaalde problemen met Al-Shabaab, kan er bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw oom omwille van uw problemen ook Somalië zou zijn ontvlucht (CGVS II, p. 5). U verklaart voorts dat u voor het laatst contact had met hem in juni 2022 en dat hij u wist te vertellen dat hij “ergens” naartoe zou gaan. U gevraagd naar waar verklaart u dat hij u dat niet gezegd heeft (CGVS II, p. 4-5). Deze verklaring overtuigt echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat u onverschillig zou gestaan hebben tegenover de vluchtplannen van uw oom aangezien u verklaart dat hij het land is moeten ontvluchten omwille van uw problemen. Volledigheidshalve moet nog worden opgemerkt dat uw inmiddels overleden ouders volgens uw verklaringen beiden waren geboren in Mogadishu maar nadien verhuisd zouden zijn naar Sablale en Barawe. Wel zouden ze elkaar in Mogadishu hebben leren kennen, ook al was Mogadishu niet hun vaste woonplaats. Uw vader die later veehandelaar werd, reisde twee keer per week naar Mogadishu om daar koeien te verhandelen (CGVS I, p. 9; CGVS II, p. 7). U en uw jongere zussen, geboren in 2001 en 2003, zijn eveneens in Mogadishu geboren (Verklaring DVZ, punt 17). Elders beweert u dan weer op de leeftijd van één jaar naar Sablale te zijn verhuisd (CGVS I, p. 5). Dit lijkt erop te wijzen dat uw familie niet onbekend is met Mogadishu, er regelmatig naartoe reisde en er vermoedelijk ook een zeker netwerk had.

Voorts maakt u niet aannemelijk een vrees voor vervolging of ernstige schade te koesteren in geval van hervestiging in Mogadishu. Het is immers zo dat uw verklaringen met betrekking tot de door u beweerde vervolging in Somalië weerlegd werden. Wanneer u gevraagd wordt om welke redenen u zich niet in Mogadishu zou kunnen vestigen, stelt u dat u de stad niet kent (CGVS II, p. 15). Aan deze reden kan echter niet zomaar geloof gehecht worden zoals hierboven al werd besproken. Zowel uit uw paspoort als uit uw verklaringen blijkt dat uw in het verleden meerdere malen naar Mogadishu bent gereisd. Volgens uw verklaringen was dit om uw oom, die daar woonde, te helpen bij zijn handelszaken (CGVS I, p. 20 en 23; CGVS II, p. 6). Gezien de vele reisstempels in uw paspoort en uw betrokkenheid bij de handel van uw oom, rijst tevens de vraag of u daadwerkelijk langdurig in Sablale hebt verbleven voorafgaand aan uw beweerde vertrek in augustus 2020.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

Ter terechtzitting van 12 januari 2024 werd vastgesteld dat noch verzoeker noch diens advocaat aanwezig waren. Aldus werd door de verwerende partij artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet ingeroepen. Echter bleek dat de oproeping voor de terechtzitting naar het verkeerde adres werd gestuurd, waardoor verzoeker hierdoor geen kennis kon van nemen. De debatten werden heropend.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de appreciatiebevoegdheid en de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, 2, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6, en 62 van de Vreemdelingenwet;
- De motiveringsplicht;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Wat betreft de vluchtelingenstatus :

Het CGVS stelt dat verzoeker er niet in geslaagd zou zijn aannemelijk te maken dat hij wel degelijk een geheime relatie had met zijn buurmeisje, F.A.A.

Er zouden volgens het CGVS geen bezwaren geweest zijn om met dit meisje te huwen daar verzoeker reeds gescheiden was, ze tot dezelfde clan behoorden. etc. en loch zouden ze besloten hebben de relatie geheim te houden.

Verzoeker verklaarde bij DVZ dat hij wel plannen had gemaakt om het meisje te huwen, maar dat deze nog niet geconcretiseerd waren. Bij het CGVS verduidelijkte verzoeker dat de vader van het meisje nog niet op de hoogte was gebracht.

Het CGVS vindt het onwaarschijnlijk dat dat beiden verkozen om in afwachting hun relatie geheim te houden.

Toch is het gezien de strenge leefregels van Al-Shabaab en de bestraffing van ‘zina’, erg verstandig geweest om de relatie in afwachting geheim te houden, de feiten achteraf hebben hun vrees ook bewezen.

Echter, zijn ze er niet in geslaagd om aan de loerende ogen van dorpsgenoten te ontsnappen en zo heeft een buurvrouw hun relatie opgemerkt. Ze sloeg alarm toen ze merkte dat beiden zich zonder toezicht in het zelfde huis bevonden

Het CGVS vindt het opnieuw onwaarschijnlijk dat, ondanks ze wisten van de bestraffing van ‘zina’, ze zich toch blootstelden aan dit risico.

Toch dient hierbij opgemerkt te worden dat verzoeker de opmerkzaamheid van de burens onderschat heeft en dat zoals het spreekwoord luidt ‘het vlees zwak is’.

In dat opzicht is het niet zo onwaarschijnlijk dat ze zelf niet konden wachten totdat alles geregeld en openbaar kon gemaakt worden. Het is immers zeer menselijk en bijgevolg helemaal niet onwaarschijnlijk te noemen.

Het CGVS meent dat er een aantal vaststellingen kunnen gedaan worden die maken dat er afbreuk zou worden gedaan aan de waarschijnlijkheid van de ontsnapping van verzoeker uit de gevangenis.

Wat betreft deze ontsnapping uit de gevangenis zou verzoeker, volgens het CGVS, geen heldere verklaringen afgelegd hebben over de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in de gevangenis op het moment van zijn ontsnapping.

Verzoeker verklaarde dat terwijl hij gevangen zat, leden van Al-Shabaab de post binnenvielen, er een schietpartij plaatsvond en dat er drie leden werden bevrijd.

Het CGVS vroeg verzoeker naar meer details over waarom er leden van AL-Shabaab opgesloten waren en meende achteraf dat verzoeker onvoldoende informatie gaf waardoor dat zijn verklaringen hierover niet zouden overtuigen.

Echter, kan verzoeker alleen maar vermoeden waarom er leden van Al-Shabaab opgesloten waren en hij kan er onmogelijk het fijne van weten aangezien hij zelf geen deel uitmaakt van Al-Shabaab of van een of andere rivaliserende groep binnen Al-Shabaab.

Verzoeker zat intussen ook opgesloten en weet alleen maar wat hij toen heeft opgevangen en wat hij nadien, na zijn ontsnapping heeft horen zeggen van anderen.

Dat verzoeker is kunnen ontsnappen omdat leden van Al-Shabaab blijkbaar een deur hadden laten openstaan, is plausibel. Het was blijkbaar een snelle actie met geroep en geloste schoten, en het doel was enkele mannen bevrijden en snel wegwezen. Dat er achteraf een deur bleef openstaan, er eventuele slachtoffers gevallen zijn of materiële schade veroorzaakt is, zal hun een worst wezen.

Het is dus niet onwaarschijnlijk dat de gebeurtenissen hebben plaatsgevonden zoals verzoeker ze heeft beschreven.

Verzoeker meldde ook dat hij problemen heeft ervaren met zijn ex - schoonbroer (de broer van zijn ex-vrouw H.).

Verzoeker zou deze problemen niet ter sprake hebben gebracht bij DVZ.

Verzoeker verklaarde dat hij bij het eerste gehoor DVZ onvoldoende tijd had om alles in detail uit te leggen en hij zich enkel heeft geconcentreerd op wat de directe aanleiding van zijn vlucht uit het land was, namelijk zijn ter dood veroordeling door Al-Shabaab.

Volgens het CGVS zouden de verklaringen van verzoeker mbt de problemen die hij gekend heeft met zijn exschoonbroer niet overtuigen.

Verzoeker was gehuwd, met toelating van de vader van zijn (ex-) vrouw. Verzoeker verklaarde dat na de dood van zijn (ex-)schoonvader zijn (ex-)schoonbroer moeilijk begon te doen en aandrang op een scheiding.

Op de vraag waarom de (ex-)schoonbroer iets tegen zijn huwelijk had, kan verzoeker eigenlijk alleen maar zijn vermoedens kenbaar maken, hij kan onmogelijk allé beweegredenen van zijn ex-schoonbroer kennen. Dat zijn ex-schoonbroer zijn tegenkanting pas kenbaar maakte na de dood van de vader, is echter ook zeer plausibel. De vader staat immers aan het hoofd van het gezin en zijn wil is wet

Het CGVS heeft bij de beoordeling weliswaar een grote appreciatiebevoegdheid. zij het dat er toch bepaalde grenzen zijn aan die bevoegdheid die in casu duidelijk overschreden zijn."

Verzoeker betoogt verder dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

In ondergeschikte orde betoogt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker merkt hierbij op dat het wel heel moeilijk is om een beoordeling te maken van de veiligheidssituatie van Mogadishu zonder zich te kunnen baseren op concrete informatie, waarvan het ontbreken wordt bevestigd in de bestreden beslissing.

Aangaande het bestaan van een intern vluchtalternatief, stelt verzoeker dat het niet is omdat zijn oom bepaalde handelsactiviteiten uitoefent dat hij daar ook voldoende connecties heeft om er voor te zorgen dat verzoeker er op een veilige manier terecht kan.

Verzoeker wilt ook geenszins zijn familiaal netwerk verhullen. Verzoeker verklaarde de laatste maal contact te hebben gehad met zijn oom in 2022. Hij kan dus geen recente informatie aanbieden.

Alsook dient verzoeker hierbij op te merken dat een enkele oom niet bepaald kan worden aanzien als een heel 'familiaal netwerk' waarop hij zou kunnen terugvallen.

Het feit dat zijn ouders, die inmiddels reeds enige tijd overleden zijn, elkaar hebben leren kennen in Mogadishu, betekent niet dat verzoeker hierdoor nog een netwerk heeft in Mogadishu aangezien hij samen met zijn ouders op zeer jonge leeftijd uit de stad is verhuisd en hij heel zijn leven in Sablale heeft gewoond.

Als er iets onwaarschijnlijk is, dan is het wel dat verzoeker in Mogadishu een netwerk zou hebben waarop hij zou kunnen terugvallen.

3.1.2. Op 9 januari 2024 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met daarin landeninformatie en richtlijnen aangaande de veiligheidssituatie in Somalië en Mogadishu:

*“UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org/>;
EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-somalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>;
EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf;
EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf;
COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf;
COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>.”*

Volledigheidshalve wordt toegelicht dat de veiligheidssituatie in Lower Shabelle evenmin zou nopen tot de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar er geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een huwelijk niet mogelijk had geweest (i), het niet aannemelijk is dat verzoeker en zijn vriendin seksuele betrekkingen zouden hebben gehad buiten het huwelijk gelet op de Somalische context (ii), zijn verklaringen over zijn ontsnapping uit de gevangenis niet kunnen overtuigen (iii) en verzoekers voorgehouden problematiek met de broer van zijn ex-vrouw niet aannemelijk is (iv).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat uit de door verzoeker beschreven context niet kan blijken dat een huwelijk niet mogelijk had geweest:

“Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u wel degelijk een geheime relatie had met F.A.A. Er kunnen namelijk zowel tijdens het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud geen elementen gedetecteerd worden die een huwelijk tussen jullie beiden, met inachtneming van de Somalische tradities, in de weg zouden staan. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat jullie beiden tot de Ashrafclan behoorden, dat F. ongehuwd was en dat u verklaart voor de start van jullie relatie reeds gescheiden te zijn geweest (CGVS I, p. 4). Daarnaast maakt u ook geen melding van familieleden die bezwaar zouden hebben tegen jullie huwelijk. Meer zelfs, u verklaart dat u een zeer goede relatie had met de vader van F. Hij was als een vader voor u en jullie zagen elkaar regelmatig in de moskee (CGVS II, p. 11). Bijkomend verklaart u ook nog dat F. er op stond te huwen in Barawe in het bijzijn van haar familie (CGVS I, p. 4 en 21). U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd om welke reden jullie er dan toch voor gekozen hebben om jullie relatie geheim te houden, slaagt u er niet in hiervoor een afdoende verklaring te geven. U geeft namelijk een ontwijkend antwoord en zegt dat jullie nog niet gehuwd waren. Jullie dachten er

enkel over na om te huwen (CGVS I, p. 21). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd om welke reden u haar vader niet op de hoogte hebben gebracht van jullie huwelijksplannen aangezien u verklaart een goede relatie met hem te hebben antwoordt u dat u niet wist dat deze man de vader van F. was (CGVS II, p. 11). Deze verklaring overtuigt niet. Het lijkt zeer onwaarschijnlijk dat u niet zou geweten hebben wie de vader is van het meisje waarmee u wilde huwen of dat u er niet naar gevraagd zou hebben en dit meer bepaald omdat de familie geen onbelangrijke rol speelt bij het regelen van een huwelijk. De Somalische traditie schrijft echter voor dat het koppel de toestemming moet vragen aan de vader of de voogd van het meisje.”

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud, maar doet hiermee op geen enkele wijze afbreuk aan de terechte vaststellingen van de bestreden beslissing. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Voorts overweegt de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker en zijn aanstaande een geheime relatie zouden aangaan:

“Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat (seksuele) relaties buiten het huwelijk taboe zijn binnen de Somalische context en het islamitisch geloof dat jullie beiden aanhangen (CGVS I, p. 4; CGVS II, p. 10). Binnen het huwelijk is “eer” namelijk een belangrijk begrip. Het is de plicht van de vrouw om de familie-eer in stand te houden. Het huwelijk is uiterst belangrijk en maagdelijkheid is een beslissende factor voor het waarborgen en behouden van de familie-eer. Het lijkt dus al eerder onwaarschijnlijk dat F. de keuze zou gemaakt hebben om niemand van haar familie op de hoogte te brengen van haar huwelijksplannen als daartoe geen ernstige redeneren zijn en zelfs het initiatief zou genomen hebben om intiem te zijn met u vooraleer het huwelijk was voltrokken.

Daarnaast wordt de zina, seksuele gemeenschap tussen een man en een vrouw die ongehuwd zijn, ook als een grote zonde beschouwd binnen de Islam en streng bestraft door Al-Shabaab. Rekening houdend met bovenstaande informatie kan er gesteld worden dat het onwaarschijnlijk lijkt dat jullie ervoor gekozen zouden hebben om jullie relatie geheim te houden en intiem te zijn met elkaar aangezien de gevolgen, wanneer dit aan het licht zou komen, onafzienbaar zijn. U geconfronteerd met deze bedenking verklaart u dat u er niet over nagedacht heeft. Het was niet uw plan maar het gebeurde plots. Daarnaast verklaart u dat u ook niet had gedacht dat iemand het zou doorvertellen. Dit is echter geen afdoende verklaring. Het lijkt onwaarschijnlijk dat u zich niet bewust geweest zou zijn van de mogelijke gevolgen. U verklaart namelijk dat het volgens de Sharia niet toegelaten is om een persoon van het andere geslacht, waarmee u niet gehuwd bent, 's avonds te ontmoeten. Enkel overdag en dit met de nodig afstand. Daarnaast verklaart u ook dat Al-Shabaab aanwezig was in de stad en indien u betrap zou worden bij het overtreden van deze regel u in de problemen zou komen (CGVS II, p. 11). Hierdoor kan er vastgesteld worden dat u wel degelijk goed op de hoogte was van de risico's die er verbonden waren aan jullie daden.”

Waar verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij en zijn geliefde geen geduld hadden om een huwelijk af te wachten en hun lichamelijke driften de overhand namen, is de Raad van oordeel dat dit niet aannemelijk gelet op de context waarin verzoeker zich bevond. Immers werd reeds door de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat de gevolgen van zulke seksuele transgressies van een uiterst ernstige aard zijn. Gelet op deze ernstige gevolgen, en het feit dat verzoeker klaarblijkelijk wel kon huwen met zijn geliefde, kan niet worden ingezien dat ze niet zouden wachten.

Waar verzoeker nog betoogt dat het verstandig was om deze relatie geheim te houden gelet op de gevolgen, doet hij met dit verweer geen afbreuk aan de voormelde motivering dat het niet aannemelijk is dat hij met zijn vriendin een zulke relatie aanging.

De bestreden beslissing merkt vervolgens pertinent op dat verzoekers verklaringen over zijn ontsnapping uit de gevangenis niet kunnen overtuigen:

“Tevens kunnen er aangaande de door u geschetste ontsnapping uit de gevangenis een aantal vaststelling gedaan worden die afbreuk doen aan de waarschijnlijk van uw verklaringen hierover. Eerst en vooral slaagt u er niet om heldere verklaringen af te leggen over de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in de gevangenis op het moment van uw ontsnapping. U verklaart namelijk dat leden van Al-Shabaab de gevangenis zijn binnengevallen, dat er een schietpartij was en dat ze drie van hun eigen leden, die er opgesloten zaten, hebben bevrijd. U gevraagd om welke reden Al-Shabaab zijn eigen leden opsluit verklaart u dat deze personen een opdracht weigerden uit te voeren, maar dat andere Al-Shabaableden het niet eens waren met hun opsluiting. Daarnaast verklaart u ook dat het wel vaker gebeurde dat Al-Shabaableden onderling ruzie hadden (CGVS I, p. 21; CGVS II, p. 13). U gevraagd naar meer details kan u deze niet geven.

U vertelt dat u pas later, toen u in Garowe was, gehoord hebt van uw zussen dat het leden waren van Al-Shabaab die de gevangenis zijn binnengevallen. U gevraagd hoe uw zussen deze informatie verkregen hebben, antwoordt u dat ze schoten gehoord hadden en dat ze het in de ochtend te weten zijn gekomen. U gevraagd wat uw zussen u precies verteld hebben antwoordt, verklaart u dat ze u enkel hebben verteld dat de leden van Al-Shabaab onderling ruzie hadden (CGVS II, p. 13). U gevraagd naar voorbeelden van momenten waarop leden van Al-Shabaab ruzie hadden kan u deze niet geven. Het enige wat u kan vertellen is dat u op de radio gehoord hebt dat ze onderling aan het vechten waren op het platteland (CGVS II, p. 14). Deze verklaringen overtuigen niet. Aangezien u beweert dat er vaker onenigheid was tussen AlShabaableden en dat dit leidde tot gewelddadige confrontaties kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hierover meer informatie zou kunnen geven. Daarnaast kunnen ook uw verklaringen over de omstandigheden van uw ontsnapping niet overtuigen. U verklaart namelijk dat u er in geslaagd bent te ontsnappen uit de gevangenis omdat de Al-Shabaableden een deur lieten openstaan toen ze de drie mannen kwamen bevrijden. U gevraagd om welke reden ze u de kans gaven om te ontsnappen verklaart u dat dit niet hun intentie was. Ze wilde namelijk enkel de drie mannen bevrijden. U gevraagd om welke reden ze dan de deur lieten openstaan verklaart u dat ze snel wilden vertrekken omdat ze schrik hadden (CGVS II, p. 13). Dit is echter geen afdoende verklaring. Het lijkt onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab zo nonchalant te werkt zou gaan"

Verzoeker stelt dat hij geen inzicht kan hebben in de handelswijze van Al-Shabaab. Het gebrek aan inzicht vanwege verzoeker inzake de handelswijze van Al-Shabaab plaatst hun ongeloofwaardige bevonden gedragingen echter niet in een ander daglicht. Evenmin kan verzoeker de ongeloofwaardige gedragingen van Al-Shabaab vergoelijken door te wijzen op het gegeven dat hij opgesloten zat en aldus beperkte toegang tot informatie had, daar dit ook geen ander licht werpt op de motivering waarom de door verzoeker geschetste gang van zaken ongeloofwaardig wordt geacht.

Waar verzoeker nog stelt dat het wel degelijk plausibel is dat de leden van Al-Shabaab de deur lieten openstaan, merkt de Raad op dat het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing geen dienstig verweer uitmaakt.

Verzoeker brengt immers geen nieuwe, concrete elementen aan waaruit blijkt dat de motivering van de bestreden beslissing foutief zou zijn. Integendeel, verzoeker beperkt zich tot een loutere parafrasering van zijn eerdere verklaringen.

Tot slot merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker zijn problematiek met de broer van zijn ex-vrouw niet aannemelijk maakt:

"Tot slot bent u er ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u wel degelijk problemen hebt ervaren met de broer van uw ex-vrouw H. Eerst en vooral moet er vastgesteld worden dat u deze problemen niet ter sprake hebt gebracht op de DVZ terwijl er u expliciet gevraagd werd naar de redenen waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 4 en 5). Uw verklaring dat ze op de DVZ onvoldoende tijd hadden om alles te noteren en u vertelden dat u alles kon vertellen tijdens het tweede interview is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen voor de DVZ, die immers mede aan de basis liggen voor uw vlucht uit uw land van herkomst en dus ook aan de grondslag ligt van uw vrees (CGVS I, p. 20).

Ook uw verklaringen over de problemen met de broer van H. overtuigen niet. U gevraagd naar de problemen die u gekend hebt met hem verklaart u dat hij tegen jullie huwelijk was en dat hij aandrang op een scheiding. Hij zei namelijk dat u zijn vader misleid had en dat een huwelijk tussen een persoon van die behoort tot de Ashrafclan en een persoon die behoort tot de Ayr-clan niet toegelaten was. U gevraagd wie het huwelijk tussen u en H. dan had geregeld verklaart u dat u om haar hand was gaan vragen bij haar vader, dat hij akkoord ging en uiteindelijk het huwelijk geregeld heeft. Deze verklaringen overtuigen echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat de vader van H. zo gemakkelijk akkoord zou gegaan zijn met jullie huwelijk indien een huwelijk tussen een persoon die behoort tot de Ayr-clan en een persoon die behoort tot de Ashraf-clan sociaal onaanvaardbaar zou zijn geweest in de Somalische samenleving die gedomineerd wordt door het clansysteem. U gevraagd om welke reden jullie huwelijk een probleem was voor de broer van H. terwijl het duidelijk geen probleem leek te zijn voor haar vader antwoordt u naast de kwestie en stelt dat de zoon niets te zeggen had zolang haar vader in leven was. U gevraagd om welke reden een huwelijk tussen een persoon die behoort tot de Ashraf-clan en een persoon die behoort tot de Ayr-clan niet is toegelaten moet u toegeven dat het huwelijk eigenlijk wel is toegelaten maar dat de broer van H. hieromtrent, door drie andere verwanten, waarvan u niet lijkt te weten wie ze zijn, werd misleid (CGVS II, p. 8 - 9). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat de broer van H. zich liet misleiden door verwanten van hem. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nooit problemen hebt gekend met de familieleden van H. (CGVS II, p. 9). Bovendien speelt het clansysteem een cruciale rol in de Somalische samenleving waardoor er redelijkerwijs van de broer van H. kan verwacht worden dat hij kennis heeft over het clansysteem en de hiermee gepaard gaande regels en gebruiken. Daarnaast bent er u ook niet in geslaagd om uw vrees ten aanzien van H.'s broer aannemelijk te maken. U gevraagd naar uw vrees ten aanzien van hem antwoordt u dat hij u telefonisch bedreigde met de dood (CGVS II, p. 8 - 9). U gevraagd of u ooit fysiek benaderd heeft, antwoordt u

ontkennend (CGVS II, p. 9). U gevraagd om welke reden hij u nog bedreigde nadat u gedaan had wat hij u gevraagd had, namelijk scheiden van zijn zus antwoordt u dat hij gefrustreerd was omdat hij u met hem gediscussieerd had over de scheiding en niet meteen gedaan had wat hij vroeg (CGVS II, p. 9). Deze verklaringen overtuigen echter opnieuw niet. Als de broer van H. u daadwerkelijk wilde doden zou er redelijkerwijs verwacht worden dat hij hiertoe reeds concrete actie zou ondernomen hebben aangezien hij in uw buurt woonde en over een vuurwapen beschikt. Dit gebeurde echter niet. Zelfs niet toen u tot vijfmaal toe zijn telefonische oproep genegeerd had (CGVS II, p. 9)."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken onvoldoende tijd had om in detail te treden. De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Derhalve is verzoekers verweer dan ook niet dienstig.

Verder herhaalt verzoeker zijn eerdere verklaringen dat de broer van zijn ex-vrouw geen problemen kon maken zolang zijn schoonvader nog in leven was en stelt dat dit plausibel is. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoeker nog stelt dat hij de beweegredenen van zijn ex-schoonbroer niet kan kennen, merkt de Raad op dat dit gebrek aan inzicht vanwege verzoeker zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen in dit verband niet remedieert.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, wijst de Raad op het volgende.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "*conflict-affected areas*" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming, omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de "*EUAA Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de "*EUAA Country Guidance: Somalia*" wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten.

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering Al-Shabaab, die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale

veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen Al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen Al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar Al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, Al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Hoewel dienstig werd vastgesteld door de bestreden beslissing dat verzoeker over een eventueel intern vluchtalternatief beschikt jegens Mogadishu, acht de Raad een zulke motivering overbodig gelet op de huidige veiligheidssituatie in Lower Shabelle, waaruit verzoeker afkomstig is. De Raad herneemt hierbij de motivering van de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota:

“Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de

Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers.

De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Lower Shabelle.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP